

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19090/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Гордане Џакула и Јелене Ивановић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ из ..., а чији је пуномоћник Драгана Срећковић, адвокат из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда и ЈКП „Ветерина Београд“ из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог Града Београда изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 353/21 од 02.09.2022. године, у седници већа одржаној 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Града Београда изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 353/21 од 02.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог Града Београда изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 353/21 од 02.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 330/20 од 27.10.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па су обавезани тужени да тужиоцу солидарно надокнаде нематеријалну штету коју је претрпео уједом пса луталице, у износу од 40.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова и 40.000,00 динара, на име претрпљеног страха, са законском затезном каматом на ове износе од 27.10.2020. године као дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тужилац тражио накнаду нематеријалне штете у износу од 10.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате износ до 69.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате, на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 353/21 од 02.09.2022. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог Града Београда и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу П 330/20 од 27.10.2022. године, у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог Града Београда за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени Град Београд је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404.

став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према наведеној одредби закона ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев уз оцену да су тужени солидарно одговорни за штету насталу на територији града уједом пса луталице. Образложење побијане другостепене пресуде за одлуку о одговорности туженог је да Град Београд одговора за послове ЗОО хигијене на читавој територији града, за које може основати предузећа и организовати обављање послова из делатности ЗОО хигијене, у које спада збрињавања паса луталица, уз обавезу праћења њиховог рада и вршења контроле. Тужени се не може ослободити одговорности због чињенице да је обављање наведених послова поверио јавном комуналном предузећу јер је дужан да врши надзор над обављањем комуналне делатности јавно – комуналних предузећа чији је оснивач. Из наведеног произлази да у овом предмету није потребно одлучивати ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права, па нису испуњени услови та одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и на основу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чл. 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и оценио да је и у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1), да у таквом спору против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члана 479. став 6), као и да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3).

Тужбом поднетом 22.05.2020. године, тужилац је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 90.000,00 динара, који не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па је реч о спору мале вредности.

С обзиром да је побијаном пресудом донетом у другом степену одлучено у спору мале вредности и да у таквом спору није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић